

Ἀντι-οικουμενισμός: Ἡ Μεγάλη Πρόκληση τῶν Ὁρθοδόξων*

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

α.

Σεβασμιώτατε, ἐνίστασθε ἐπὶ πολλὰ χρόνια... Πολὺς κόσμος δὲν κατανοεῖ τὴν Ἐνσταση... Μπορεῖτε νὰ μᾶς μιλήσετε γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό, ὥστε νὰ καταλάβουν καὶ οἱ ἀπλοὶ τὴ βάση τῆς Ἐνστάσεώς Σας;

Σᾶς εὐχαριστῶ, διότι μοῦ δίνετε τὴν εὐκαιρία νὰ διευκρινίσω τὸ σοβαρὸ καὶ βασικὸ αὐτὸ θέμα, ὥστε νὰ διαλύονται καὶ οἱ παρεξηγήσεις...

Στὰ ὄρια λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν ἀμφισβήτηση καὶ ἀντίρρηση, ἐναντιώνονται καὶ ἀνθίστανται, ἀποκρούουν καὶ καταπολεμοῦν μίαν αἴρεση καὶ καινοτομία, ὑπερασπιζόμενοι τὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου Παράδοσεως, χαρακτηρίζονται ὡς **Ἐνιστάμενοι...**

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1924, ὅποτε ἐφαρμόσθηκε καὶ στὴν Ἐκκλησία τὸ νέο ἡμερολόγιο, ἓνα μέρος τῶν Ὁρθοδόξων στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἄλλες ὁμόδοξες χῶρες, ὄχι μόνον δὲν ἀποδέχθηκε τὴν ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ καινοτομία, ἀλλὰ καὶ διέκοψε κάθε κοινωνία μὲ τοὺς Νεοσημερολογίτες...

Ἡ διακοπὴ αὐτὴ τῆς κοινωνίας στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσή μας καλεῖται **Ἀποτείχιση** καὶ ἀποτελεῖ μέρος μόνον τοῦ γενικωτέρου ἀγῶνος τῆς **Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως...**

Ἡ ἔννοια τῆς **Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνστάσεως** περιλαμβάνει τρία στάδια: **ἀρχίζει** μὲ τὴν Ἀποτείχιση, **συνεχίζεται** μὲ τὴν θεολογικὴ ἀναίρεση τῆς πλάνης καὶ **ὀλοκληρώνεται** μὲ τὴν κατάκριση τῆς αἵρέσεως ὑπὸ Γενικῆς Συνόδου...

Καὶ γιὰ νὰ ὀλοκληρώσω: δὲν θὰ πρέπει νὰ λημονῆται, ὅτι κάθε Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἦταν τὸ ἀποκορύφωμα τῆς **Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Ἀποτείχισεως.**

β.

Ἐφ' ὅσον, Σεβασμιώτατε, ἀναφερθήκατε στὰ ὄρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἄραγε δόκιμος θεολογικὰ ὁ ὅρος «Ἐνσταση» ἢ ἀποτελεῖ δική Σας ἐπινόηση καὶ θεολογικὸ νεολογισμό;

Κοιτάξτε... Τόσο οἱ λέξεις «**ἐνίσταμαι**» καὶ «**ἐνστασις**», ὅσο καὶ οἱ πράξεις πού αὐτὲς ὑπονοοῦν δὲν εἶναι βεβαίως οὔτε νέες οὔτε δική μας ἐπινόηση...

Ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ εὐρύτατα ἀπὸ τὴν Ἱερά Παράδοσή μας, μὲ ἓνα μάλιστα ἰδιαίτερο περιεχόμενο κατὰ τὶς περιόδους τῶν ἀντιαιρετικῶν ἀγώνων τῆς Ἐκκλησίας...

Σὰς ὑπενθυμίζω, γιὰ παράδειγμα, ὅτι ὁ Μέγας Βασιλεῖος ἐγκωμιάζε τὸν Ἅγιο Μελέτιο Ἀντιοχείας γιὰ τὴν **«καρτερὰν καὶ ἀνένδοτον ἔνστασιν»** του, δηλαδή γιὰ τὴν ἰσχυρὰ καὶ ἀνυποχώρητη ἀντίστασή του κατὰ τῆς ἀρειανικῆς κακοδοξίας...

Μὲ ἰδιάζουσα ὁμως πυκνότητα ἀναφέρεται ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης στὴν **«ἐνστασιν»**, στοὺς **«ἐνισταμένους»** καὶ γενικὰ στὴν **«Ὁρθόδοξον καὶ Θεάρεστον Ἐνστασιν»**, ὅταν ὁμιλεῖ γιὰ τοὺς ἀγώνες κατὰ τῆς εἰκονομαχικῆς αἰρέσεως...

γ.

Γιατί ὁμως, Σεβασμιώτατε, ἔχετε ἐπιλέξει τὸν ὄρο αὐτὸ ὡς ἰδιαίτερο γνῶρισμα τῆς Συνόδου ποὺ ἠγείσθε; Μήπως γιὰ νὰ διαφοροποιεῖσθε ἀπὸ τοὺς ἄλλους Παλαιοημερολόγιτες τῆς Ἑλλάδος;...

Προσέξτε, παρακαλῶ... Ὅλοι ὅσοι ἀγωνίζονται ἐναντίον μιᾶς αἰρέσεως ποὺ ἀπειλεῖ τὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας, εἶναι καὶ καλοῦνται **Ἐνιστάμενοι**. Δὲν πρόκειται γιὰ ἓναν εἰδικὸ θεολογικὸ ὄρο. Ἀνέκαθεν οἱ Ὁρθόδοξοι **ἐνίσταντο** κατὰ τῆς πλάνης καὶ ἡ πράξη τους αὐτὴ ἐκαλεῖτο **«ἐνστασις»**.

Ἡ Σύνοδός μας ὁμως κατὰ τὰ ἔτη 1984-85 δημοσίευσε ἓνα θεολογικὸ κείμενο μὲ τίτλο: **«Ἐκκλησιολογικαὶ Θέσεις Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων κατὰ τῆς Παναρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»...**

Τὸ κείμενο αὐτὸ καθώριζε τὴν **ἐκκλησιολογικὴ ταυτότητά μας** καὶ ἐπειδὴ πράγματι μᾶς διαφοροποιούσε ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο, προσδόθηκε ἔκτοτε στὴν λέξη **«Ἐνιστάμενος»** ἓνα ἰδιαίτερο ἐκκλησιολογικὸ περιεχόμενο.

Δηλαδή, ἐνῶ γενικὰ ὅλοι οἱ **Ἀντι-οικουμενιστὲς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου** εἶναι καὶ λέγονται **Ἐνιστάμενοι**, ἐν τούτοις ἐπεκράτησε νὰ χαρακτηρίζεται ἡ Σύνοδός μας ὡς **Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων**, ἐπειδὴ θεμελιώνουμε τὸν **ἀντι-οικουμενιστικὸ μας ἀγῶνα** σὲ διαφορετικὴ ἐκκλησιολογικὴ βάση.

δ.

Βλέπω ὁμως, Σεβασμιώτατε, ὅτι τώρα ἀναφέρεσθε σὲ νέες ἐννοιες, ποὺ εἶναι ἐπίσης ἄγνωστες ἢ μὴ ξεκαθαρισμένες στὸ εὐρὺ κοινό. Περάσατε ἀπὸ τὸ νέο ἡμερολόγιο στὸν Οἰκουμενισμὸ καὶ μιλάτε γιὰ ἀντι-οικουμενισμό!.... Μήπως χρειάζονται κάποιες δευκρινίσεις;

Εὐχαρίστως... Ἐδῶ ὑπάρχει πράγματι σύγχυση...

Στὰ μέσα περὶπου τοῦ 10' αἰῶνα πρωτοεμφανίσθηκε ἐντὸς τοῦ προτε-
σταντικῆς κόσμου μιὰ Κίνηση, ἡ ὁποία ἀπέβλεπε στὴν συνεργασία τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἔνωσή τους. Ἔτσι ἄρχισε ἡ

έτοιμασία του εδάφους για μιὰ **οικουμενική-παγκόσμια συνεργασία όλων τῶν Χριστιανῶν...**

Ἡ διαχριστιανική αὐτὴ Κίνηση ὠνομάσθηκε **Οἰκουμενική Κίνηση** καὶ ὅσοι συμφωνοῦσαν μὲ τὶς προοπτικές τῆς ὠνομάζονταν **Οἰκουμενιστές**. Ἡ θεωρία καὶ ἡ πράξη τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως** ἀναπτύχθηκε ἔντονα μέσα στὸν Κ' αἰῶνα, ἔλαβε τὴν μορφή ἐνὸς ἰσχυροῦ ρεύματος, μιᾶς ἐπικίνδυνης ἐκκλησιολογικῆς ἐκτροπῆς: **τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ...**

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων στὸν **Οἰκουμενισμὸ** ἔγινε μὲ ἐπίσημο καὶ θεαματικὸ τρόπο διὰ μέσου τῆς **Ἐγκυκλίου τοῦ 1920**, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως...

Εἶναι ἐνδεικτικὸ, ὅτι ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς προτάσεις τῆς **Ἐγκυκλίου τοῦ 1920** γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς διαχριστιανικῆς προσέγγισης, ἦταν ἡ **υιοθέτηση ἐνιαίου ἡμερολογίου ἀπὸ ὅλους τοὺς Χριστιανούς**, γιὰ νὰ ἐπέλθει πρωτίστως ἡ ἑορτολογικὴ ἔνωση...

Ἔτσι, ὅταν τὸ 1924 ἐφαρμόζεται τὸ νέο ἡμερολόγιο, ἐπιτελεῖται τὸ πρῶτο πρακτικὸ βῆμα τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ** στὸν χώρο τῆς Ὁρθοδοξίας... Ἡ σχέση **Οἰκουμενισμοῦ** καὶ **Ἡμερολογιακοῦ** εἶναι σαφῆς καὶ ἀναμφισβήτητη...

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν ἐνισταμένων κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς **Παλαιοημερολογιτῶν** δὲν ἐκφράζει μὲ πληρότητα καὶ σαφήνεια τὴν ταυτότητά τους... Κυριολεκτικὰ εἴμαστε **Ἀντι-οικουμενιστὲς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου**... Ὑπάρχει ἡ αἵρεση τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὡς ἐπὶ μέρος θέμα περιλαμβάνεται καὶ τὸ **Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα**... Καὶ ὑπάρχουν οἱ **Ἀντι-οικουμενιστὲς**, οἱ ὁποῖοι ἐνίστανται κατὰ τῆς νεοφανοῦς αἰρέσεως...

Τὸ μείζον λοιπὸν θέμα εἶναι ὁ **Οἰκουμενισμὸς** καὶ ἡ μεγάλη πρόκληση τῶν Ὁρθοδόξων τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὁ **Ἀντι-οικουμενισμὸς**....

Ε.

Μὲ συγχωρεῖτε, Σεβασμιώτατε, μήπως πρέπει νὰ θεωρηθεῖ ὡς θετικὴ πρόκληση ὁ Οἰκουμενισμὸς, ἐφ' ὅσον ὑποτίθεται ὅτι προσπαθεῖ νὰ ὑλοποιήσει διὰ μέσου τῶν Διαλόγων τὸ ἱερὸ πράγματι αἴτημα τῆς ἐνώσεως τῶν διαιρεμένων Χριστιανῶν;

Τὸ ἐρώτημά σας εἶναι ὄντως πολὺ ἐνδιαφέρον... Ἐκεῖνοι ποὺ ἀγνοοῦν τὴν πραγματικὴ φύση τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, νομίζουν ὅτι αὐτὸς ἐξυπηρετεῖ τὴν πολυπόθητη ἐνότητά...

Θὰ πρέπει λοιπὸν πρωτίστως, γιὰ νὰ ἔχουμε σαφῆ εἰκόνα τῶν πραγμάτων, νὰ ἀναφερθοῦμε στὸν τρόπο δράσεως τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**... Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀναπτύχθηκε σὲ **τρεῖς ὁμόκεντρος κύκλους**...

Ὁ **πρῶτος κύκλος** περιελάμβανε τὴν **προσέγγιση ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων**, μέσῳ ἐνὸς εὐρυτάτου φάσματος συνεργασίας σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα...

Ὁ **δεύτερος** περιελάμβανε τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς **εἰδικῆς θεολογίας**, τῆς λεγομένης **Οἰκουμενικῆς Θεολογίας**...

Και ο **τρίτος κύκλος** περιελάμβανε τούς καθ' αυτό **Θεολογικούς Διαλόγους**, διμερείς και πολυμερείς...

Δυστυχώς, και οι τρείς αυτοί κύκλοι δράσεως της Κινήσεως ώδήγησαν τούς έξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὰς **σὲ πολλές καὶ σοβαρώτατες ἐκτροπὲς ἐπὶ δογματικοῦ καὶ κανονικοῦ πεδίου...**

στ.

Μήπως, παρακαλῶ, θὰ θέλατε νὰ εἰσθε πρὸ συγκεκριμένους, διότι ἤδη μᾶς παρουσιάζετε μιὰ εἰκόνα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ διαφορετικὴ ἀπὸ ὅ,τι ὑποψιαζόμαστε;...

Βεβαίως... Ἐάν καὶ δὲν εἶναι εὐκόλη ἡ συμπύκνωση τόσο μεγάλων ζητημάτων...

Τὸ εὐρύτατο λοιπὸν φάσμα τῆς **διαχριστιανικῆς συνεργασίας** ποὺ ἐγκαινίασε καὶ προώθησε ὁ **πρῶτος κύκλος** τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πρωτοστατοῦντος δυστυχῶς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, καθιέρωσε ἕναν **συγκρητιστικὸ συγχρωτισμὸ** ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν, παρὰ τὶς αὐστηρὲς ἀπαγορεύσεις τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεώς μας... Ἡ συνεργασία αὐτὴ ὡδήγησε τούς ὀρθοδόξους Οἰκουμενιστὰς νὰ διακηρύξουν ὅτι μποροῦν, παρὰ τὶς ἀγεφύρωτες δογματικὲς διαφορὲς, νὰ **διακονοῦν ἀπὸ κοινοῦ** μὲ τούς αἰρετικούς τὸν κόσμον καὶ νὰ δίνουν μιὰ **κοινὴ μαρτυρία Πίστεως**... Τελικὰ ὅμως, **ποιὸς ἄραγε σώζει τὸν κόσμον**: ὁ πλήρης Χριστὸς καὶ ἡ ἀνόθευτη Ἀλήθειά Του, ὅπως ὑπάρχουν καὶ βιώνονται στὴν Ὁρθοδοξία, ἢ ὁ ἐλλιπὴς Χριστὸς καὶ ἡ νοθευμένη Ἀλήθειά Του, ὅπως ὑπάρχουν στὴν αἵρεση;

Ἄλλὰ καὶ ὁ **δεύτερος κύκλος** δὲν τὰ πῆγε καλύτερα... Ἡ ἀνάπτυξη τῆς λεγομένης **Οἰκουμενικῆς Θεολογίας** ἀπὸ τούς ὀρθοδόξους ἔθεσε κατ' οὐσίαν τούς αἰρετικούς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Μιᾶς καὶ Μοναδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας... Ἔχει διατυπωθεῖ μὲ σαφήνεια ἀπὸ τούς Οἰκουμενιστὰς ἢ Βαπτισματικὴ Θεολογία, ἐπίσης ἡ Θεολογία τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, ἢ Θεολογία τῆς Διευρυμένης Ἐκκλησίας, ἢ Θεολογία τοῦ Πολιτισμικοῦ Πλουραλισμοῦ, ἢ Θεολογία τῆς Κοινῆς Διακονίας καὶ ἢ Διαθρησκειακὴ Θεολογία... Οἱ κακοδοξίες τῶν Θεολόγων αὐτῶν δημιούργησαν ἕνα **συγκρητιστικὸ πλαίσιο** μιᾶς **de facto ἐνώσεως**...

Τέλος, ὁ **κύκλος τῶν Θεολογικῶν Διαλόγων** ἀπέτυχε ἐπίσης πλήρως καὶ διέψευσε τὶς ἐλπίδες... Οἱ Διάλογοι ὄχι μόνον ἔχουν ναυαγήσει, ἀλλὰ ὡδηγήθηκαν σὲ **ἀδιέξοδα**, ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι **ἀναξιόπιστοι** καὶ τὸ κυριώτερο: **ἐξετράπησαν δογματικά**... Δυστυχῶς, οἱ ὀρθόδοξοι Οἰκουμενιστὰς **συνυπέγραψαν** κατὰ καιροὺς κοινὲς δηλώσεις μὲ αἰρετικούς, οἱ ὁποῖες συνιστοῦν **μειοδοσία καὶ συμβιβασμὸ** **στὰ θέματα Πίστεως**...

ζ.

Ἐπομένως, Σεβασμιώτατε, ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα εἶναι τόσο σοβαρά, τί εἶναι τελικὰ αὐτὸ ποὺ Σᾶς διαφοροποιεῖ ἀπὸ τούς ἄλλους Παλαιοημερολόγίτες καὶ ταυτόχρονα συνοψίζει τὴ στάση Σας ἐναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ;

Κοιτάξτε... Σὲ γενικὲς γραμμές, οἱ λεγόμενοι **Παλαιοημερολογίτες** ἔχουν διακηρύξει **ἐπίσημα** καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ διακηρύσσουν, ὅτι ὅσοι ἀκολουθοῦν τὸ νέο ἡμερολόγιο καὶ ὅσοι ἀνήκουν στὶς ἐπίσημες Ἐκκλησιαστικὲς Δικαιοδοσίες ποὺ ἔχουν ἐνταχθεῖ στὴν **Οἰκουμενικὴ Κίνηση**, ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν ἐκπέσει ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔχουν Χάρη καὶ Μυστήρια, **εἶναι πλήρως καὶ ἐνεργῶς αἰρετικοί...**

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἔχει διαφορετικὴ ἀποψη... Μὲ τὴ Χάρη τοῦ Κυρίου μας, ἔχουμε τεκμηριώσει θεολογικὰ τὶς ἐξῆς **Θέσεις**, οἱ ὁποῖες ἀφ' ἑνὸς μὲν διαμορφώνουν τὴν **ἰδιαίτερη ἐκκλησιολογικὴ μας ταυτότητα** ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν **Ἀντι-οικουμενιστῶν**, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθορίζουν τὶς βάσεις καὶ τοὺς στόχους τῆς **Ὁρθοδόξου καὶ Θεαρέστου Ἐνστάσεως**:

Ἡ θέση τῶν Οἰκουμενιστῶν στὴν Ἐκκλησία πρέπει νὰ θεωρηθεῖ μέσω τοῦ θεολογικοῦ ζητήματος τῆς **θέσεως τῶν ἀκρίτων αἰρετικῶν στὴν Ἐκκλησία...**

Δηλαδή, τὰ μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νὰ **νοσήσουν**, δηλαδή νὰ πλανηθοῦν περὶ τὴν Πίστιν... Ὡς **νοσοῦντα** ὅμως ἀκόμη μέλη, **δὲν εἶναι νεκρὰ** καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνήκουν καθιδρυματικὰ στὸ Σῶμα...

Ἡ **νέκρωση τῶν νοσοῦντων μελῶν** καὶ ἡ ὀριστικὴ ἀποξένωσή τους ἀπὸ τὸ Σῶμα ἐπέρχεται μὲ δύο τρόπους: **εἴτε διὰ Σχίσματος**, ὅποτε ἀποκόπτονται μόνον τους ἀπὸ τὸ Σῶμα καὶ συγκροτοῦν μίαν σαφῶς διακεκριμένη αἰρετικὴ Κοινότητα, **εἴτε διὰ κρίσεως Συνοδικῆς**, ὅποτε κατόπιν συγκεκριμένης διαδικασίας ἐξωθοῦνται τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀνιάτως νοσήσαντα.

Ἐν προκειμένῳ: οἱ **καινοτόμοι Οἰκουμενιστές**, ἐφ' ὅσον ἀκόμη δὲν ἔχουν κριθεῖ, ἀποτελοῦν τὰ **νοσοῦντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας...** Τὸ **ὕγιαῖνον μέρος** τῆς Ἐκκλησίας δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἔχει κοινωνία μαζί τους, ὀφείλει νὰ **ἀποτειχισθεῖ**.

Ἡ διακοπὴ αὐτὴ τῆς κοινωνίας, ἡ **Ἀποτειχίσις**, **ἔχει πολὺ συγκεκριμένους στόχους**: Νὰ μὴν νοσήσουμε κι ἐμεῖς... Νὰ εὐαισθητοποιήσουμε τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Σώματος, ὥστε νὰ διακόψουν ἐπίσης κοινωνία γιὰ νὰ μὴ νοσήσουν... Νὰ βοηθήσουμε φιλάδελφα στὴν μετάνοια καὶ θεραπεία τῶν νοσοῦντων μελῶν... Νὰ συμβάλουμε στὴν σύγκληση τοῦ ἀρμοδίου Συνοδικοῦ Ὁργάνου τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα μὴ μεταδόσεως τῆς νόσου-αἰρέσεως στὸ ὅλον Σῶμα...

η.

Ἄν καταλαβαίνω ὀρθὰ τὴ σκέψη Σας, Σεβασμιώτατε, τότε ὑφίσταται μεταξύ τῶν Ἐνισταμένων καὶ τῶν λοιπῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἓνα πολὺ σοβαρὸ θεολογικὸ πρόβλημα... Δὲν ὑπάρχει ἄραγε ἐλπίδα ὑπέρβασης αὐτοῦ καὶ ἔνωσης τῶν ποικίλων Ἀντι-οικουμενιστῶν;

Εἰλικρινά, λύπη βαθειὰ συνέχει τὴν καρδιά μου γιὰ τὴν πολυ-διάσπαση τῶν **Ἀντι-οικουμενιστῶν στὴν Ἑλλάδα**, τὴν ὁποία μάλιστα ἐκμεταλλεύονται ἀφιλάδελφα ὅσοι θέλουν νὰ μᾶς πλήξουν...

Ἡ ἐνότητα μέσα στο **Πάτριο Ἡμερολόγιο** θὰ ἐπέλθει, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Κυρίου μας, μόνο ὅταν συμφωνήσουμε ὅλοι στὴν **ὀρθὴ ἐκκλησιολογικὴ βάση** τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς μας προσπάθειάς...

Αὐτὸ μπορεῖ νὰ φαίνεται ἀνθρωπίνως ἀκατόρθωτο... Πιστεύω ὅμως ὅτι, ὅταν ἐργαζόμαστε μὲ σοβαρὸ καὶ ὑπεύθυνο τρόπο γιὰ τὴν ἐνότητα εὐρύτερα τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν βιώνουμε μὲ συνέπεια τὸ ἦθος τῆς μετριοφροσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, ὅταν μετανοοῦμε καὶ προσευχοῦμαστε, τότε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα θὰ μᾶς δείχνει θαύματα...

Ἐκφράζω μόνο μιὰ **εἰλικρινῆ εὐχή**: μέχρι νὰ ἀξιωθοῦμε τοῦ θαύματος τῆς ἐνότητος, **ὡς «ἀνακαλύψουμε» ἐπὶ τέλους τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀγάπη...** Ἄς παύσουμε τὴν ἀνταγωνιστικὴτητα καὶ τὴν ἀδελφομαχία... **Μόνο ἡ Ὁρθοδοξία δὲν μᾶς σώζει... Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ Ὁρθοπραξία...**

θ.

Βλέπω, Σεβασμιώτατε, ὅτι δὲν Σᾶς διαφεύγει τὸ ὄραμα τῆς ἐνότητος εὐρύτερα τῆς Ἐκκλησίας... Διαπιστώνω μιὰ ἀσυνήθιστη μετριοπάθεια στοὺς λόγους Σας γιὰ τοὺς ἄλλους Παλαιοημερολογίτες... Ἀλήθεια, Σεβασμιώτατε, οἱ θέσεις Σας αὐτές βρίσκουν ἀπήχηση καὶ μέσα στο Πάτριο καὶ στο Νέο;

Σᾶς εὐχαριστῶ, διότι διαπιστώνετε τὴν οὐσία τῆς προτάσεώς μας, ποὺ δὲν εἶναι βεβαίως ἄλλη ἀπὸ τὴν **ἐνότητα εὐρύτερα τῆς Ἐκκλησίας...**

Ἐκεῖ ἄλλωστε εὐρίσκεται καὶ τὸ **κέντρο βάρους** τῆς μαρτυρίας τῆς Συνόδου μας... **Μαρτυρίας ποιότητας καὶ ὄχι ποσότητας...**

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ διοικητικὴ μας δομὴ εἶναι **μετριοπαθής...** Ἀποφεύγουμε τίτλους καὶ ἐνέργειες ποὺ θὰ προκαλοῦσαν λανθασμένες ἐντυπώσεις...

Μὲ γνώση τῶν ὀρίων μας, μὲ ἐπίγνωση τῶν ἀδυναμιῶν μας, μὲ ταπείνωση, χωρὶς θριαμβολογίες, μὲ θυσιαστικὴ διάθεση, ἐξυπηρετοῦμε τὸ **μικρὸ ποίμνιο** τοῦ Χριστοῦ μας ποὺ θέλει νὰ διατηρηθεῖ μακριὰ ἀπὸ τὶς φθοροποιῆς διαδικασίες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ...

Πιστεύω ὅτι μιὰ μαρτυρία **Ὁρθοδόξου Ἀληθείας καὶ Ζωῆς** εἶναι τὸ προέχον... Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα θὰ φροντίσει ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Παναγία Μητέρα Του...

Αὐτὴ ἡ ἰσορροπημένη, πιστεύω, τοποθέτησή μας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ **ποιμαντικὸ μας «πρόγραμμα»**, ἔχει πράγματι ἐντυπωσιακὴ ἀπήχηση... Καθημερινὰ εἴμαστε μάρτυρες μιᾶς οὐσιαστικῆς ἐπίδρασης, ποὺ συνεχῶς διευρύνεται...

ι.

Παρὰ ταῦτα, Σεβασμιώτατε, ἔχω ὑπ' ὄψη μου ὅτι τὸ πρόσωπό Σας ἀμφισβητεῖται ἔντονα ἀπὸ ὀρισμένους κύκλους τῶν Παλαιοημερολογιτῶν... Ἀμφιβάλλουν γιὰ τὴν μαρτυρία Σας καὶ τὴν ἀγνότητά τῶν προθέσεών Σας... Φθάνουν μέχρι τὸ σημεῖο νὰ Σᾶς προσάπτουν μομφή, ὅτι ἀποτελεῖτε ἓνα

είδος «νεοημερολογιτικής ούνίας» στο χώρο του Πατρίου... Τί θά άπαντούσατε σέ μιὰ τόσο βαριά κατηγορία;

Κοιτάξτε... Αὐτὲς οἱ ἀμφισθητήσεις τοῦ προσώπου μου εἶναι παλαιᾶς καὶ γνωστῆς... Στὴν ἀρχὴ μὲ στενοχωροῦσαν... Κατόπιν, ὅταν συνειδητοποίησα ποιοὶ τὶς ἐκφράζουν, τὶς ἀγνόησα...

Ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας μὲ ἐνίσχυσε, ὥστε νὰ ἀνήκω μὲ πλήρη ἐπίγνωση στὴν **Κοινότητα τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου** ἐδῶ καὶ 32 χρόνια...

Ἡ «**ἀποτειχισή**» μου αὐτὴ ἀπὸ τὸ νέο ἡμερολόγιο μου ἐστοίχισε πολλὰ... Εἶναι ἐνδεικτικὸ, ὅτι ἀκόμη καὶ μέχρι τώρα συρόμεθα ἀπὸ τοὺς Νεοημερολογίτες στὰ Δικαστήρια...

Δὲν ἔχουμε καμμιά κοινωνία μὲ τοὺς Οἰκουμενιστῆς... Ἀσκοῦμε σταθερὴ θεολογικὴ κριτικὴ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως... Βοηθοῦμε τοὺς ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξους ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μὴν ἔχουν σχέση μὲ τοὺς Οἰκουμενιστῆς...

Μὲ τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας μας, ἔχουμε συμβάλει καθοριστικὰ σὲ μιὰ **πανορθόδοξη ἀφύπνιση τοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ**... Οἱ Ἀντι-οικουμενιστικὲς Κοινότητες συνεχῶς πληθύνονται σὲ ὅλες τὶς Τοπικὲς Ἐκκλησίες...

Ἡ ἀντι-οικουμενιστικὴ μαρτυρία τῆς Συνόδου μας, ἡ ὁποία ξεπερνᾶ τὰ σύνορα τῆς Πατρίδας μας, ἔχει προκαλέσει τὴν **μῆνι τῶν Οἰκουμενιστῶν**, ἡ ὁποία ἐκφράζεται ἐναντίον μας χωρὶς προσχήματα, ἡ δὲ κεφαλὴ μας ζητεῖται ἐπὶ πίνακι...

Ὅταν λοιπὸν κάποιος ἀμφισθητεῖ τὶς προθέσεις μιᾶς τέτοιας πολύμοχθης, πολὺπλευρης, οὐσιαστικῆς, καρποφόρας, ἀλλὰ καὶ «ἐπικίνδυνης» ἀντι-οικουμενιστικῆς δράσεως, παρὰ βεβαίως τὶς ὁποιοσδήποτε ἀδυναμίες μας, τότε... ἀπλῶς τὸν προσπερνᾶμε, προσευχόμενοι καὶ αὐτομεμφόμενοι...

«Οἶνον νέον εἰς καινοὺς ἀσκούς βλητέον»...

Ια.

Μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ μιλήσατε γιὰ ξεπέρασμα τῶν συνόρων τῆς Πατρίδας μας, Σεβασμιώτατε, πῶς τὰ καταφέρνετε οἰκονομικά;... Ἔχετε ἀναπτύξει ἓνα ἔργο μὲ διεθνεῖς διαστάσεις, χωρὶς κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις...

Μάλιστα... Τώρα ἐδῶ ἔχουμε ἓνα θέμα, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κι ἐμεῖς **μένουμε ἐκπληκτοί**...

Δὲν διαθέτουμε οἰκονομικοὺς πόρους... Δὲν μᾶς στηρίζουν οἰκονομικὰ εὐρωστα πρόσωπα...

Πρόκειται περὶ θαύματος... Ὁ Κύριός μας εὐλογεῖ τὴν ταπεινὴ προσφορὰ τῶν εὐλογημένων πενήτων Του...

Ποτὲ δὲν στηριζάμε τὶς ἐλπίδες μας σὲ ἀνθρώπους καὶ κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις... Δὲν μισθοδοτοῦμεθα...

Ειδικά στον τομέα αυτό, βιώνουμε την **Ἀποστολικότητα τῆς Ἐκκλησίας...** Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ μὴν μᾶς στερήσει τὴν εὐλογία αὐτή!...

Ἡ πείρα μᾶς ἔχει δείξει, ὅτι ὅταν προσπαθοῦμε νὰ ἐπιτελοῦμε **μὲ πίστη, αὐταπάρηση καὶ ἀνιδιοτέλεια** τὸ καθήκον μας στὸν Ἀμπελῶνα τῆς Ἐκκλησίας, τότε ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελῶνος φροντίζει γιὰ τοὺς ταπεινοὺς ἐργάτες Του...

Εἶναι μάλιστα ἐνδεικτικό, ὅτι ὡσάκις ἀρνηθήκαμε μιὰ κρατική ἐπιχορήγηση, ἰδίως σὲ χώρα ἐτερόδοξη, τὸ ἔργο μας εὐλογήθηκε **μὲ ζωντανὰ θαύματα** ἀκόμα περισσότερο...

ιβ.

Θὰ ἤθελα, Σεβασμιώτατε, νὰ Σᾶς ρωτήσω καὶ γιὰ τὴν πολύτιμη ἐμπειρία Σας στὸ θέμα τῶν ἐξορκισμῶν κατὰ τῆς μαγείας... Ποιά εἶναι τὰ ἀποτελέσματα;... Ὁφελοῦνται οἱ προσερχόμενοι στὸ Μοναστήρι Σας;...

Ἡ διακονία μας αὐτή, διακονία ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς τὸν ἀδελφό μας, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀφαιρεῖ ἓνα μέρος ἀπὸ τὴν ἡσυχαστική ζωὴ τῆς Μονῆς μας... Δὲν παραπονόμαστε ὅμως... Τὸ κάνουμε μὲ εὐχαρίστηση, ὑποτασσόμενοι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ...

Οἱ Προστάτες τῆς Μονῆς μας, οἱ **Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα**, ἔχουν τὸ χάρισμα νὰ διαλύουν κάθε δαιμονική ἐνέργεια, κάθε μαγική τέχνη... Καὶ γενικά, νὰ θεραπεύουν σωματικές καὶ ψυχικές ἀσθένειες...

Εἴμαστε μάρτυρες **πολλῶν θαυμάτων...**

Ἰδιαίτερη ποιμαντική προσπάθεια καταβάλλουμε γιὰ νὰ βοηθήσουμε τοὺς πιστοὺς νὰ κατανοήσουν ἓνα **πολὺ σοβαρὸ ζήτημα**: οἱ καθιερωμένες Εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν, ἂν καὶ εἶναι ὅπωςδήποτε ἀπαραίτητες, **δὲν λειτουργοῦν αὐτόνομα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστική ζωή...** Δὲν λειτουργοῦν τρόπον τινὰ μαγικά...

Δηλαδή, τόσο ὁ πάσχων ὅσο καὶ οἱ οἰκεῖοι του ὀφείλουν νὰ προστρέχουν στοὺς Ἅγίους μὲ βαθειὰ πίστη, εἰλικρινῆ μετάνοια, καθαρὴ ἐξομολόγηση, μετάλληψη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, νηστεία, ἀγάπη, ταπείνωση...

Οἱ Ἐξορκισμοὶ εἶναι ἀποτελεσματικοὶ μόνο μέσα στὸ **ἐκκλησιαστικὸ αὐτὸ πλαίσιο...**

Μεγάλῃ ἐν Χριστῷ χαρὰ αἰσθάνομαι, διότι μέσω αὐτῆς τῆς ποιμαντικῆς, ἀναριθμητῆς ψυχῆς, ἰδίως νέοι, ἔχουν συνδεθεῖ βαθειὰ μὲ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας...

ιγ.

Ἐπειδὴ ὅμως, Σεβασμιώτατε, Σᾶς ἔχω κουράσει, θὰ ἤθελα νὰ τελειώσω μὲ μιὰ ἀναφορὰ στὴν ἐπικαιρότητα... Πῶς βλέπετε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Ἑλλάδα;

Ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ θέματος ἔχουμε ἤδη τοποθετηθεῖ μὲ πολὺ ἐπίσημο τρόπο... Ἄλλωστε οἱ ἀπόψεις μας δημοσιεύθηκαν καὶ στὸ φύλλο τῆς **«Ὁρθόδοξης Κατάθεσης»** τοῦ μηνὸς Μαρτίου 2001...

Δέν θά πρέπει νά λησμονοῦμε ποτέ, ὅτι ὁ Πάπας ἀποτελοῦσε ἀνέκαθεν γιά τοὺς Ὁρθοδόξους **Σύμβολο Αἰρέσεως, Ἀπολυταρχίας καὶ Ἐκκοσμικεύσεως...**

Ἐπομένως, ἡ συγκατάθεση τῆς Διοίκησης τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας τοῦ νέου ἡμερολογίου γιά τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἐνεργὸς συμμετοχή της στοῦ σχετικὸ πρόγραμμα τοῦ Ποντίφικα ἀποτελοῦν ἓνα **Κολοσσαῖο Ἐκκλησιαστικὸ καὶ Ἱστορικὸ Λάθος...** Μίαν ἀκόμη **Μεγαλειώδη Νίκη τῆς Παπικῆς Διπλωματίας....**

Οἱ ἐξ ὀρθοδόξων **Οἰκουμενιστές**, μέσα στὰ πλαίσια τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως** ἔχουν προβεῖ σὲ **πολλὲς καὶ θαρύτατες ὑποχωρήσεις** ἔναντι τοῦ **παναιρετικῆς Παπισμοῦ...** Οἱ ὑποχωρήσεις αὐτὲς συνιστοῦν **Βαρύτατες Προσβολὲς** κατὰ τῆς Συνοδικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας...

Στὴν ἀλυσίδα αὐτῶν τῶν **Βαρυτάτων Προσβολῶν** προστίθεται καὶ ἡ συγκατάθεση γιά τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα...

Ἔτσι ὁμως, γιά πολλοστὴ φορὰ **δικαιώνονται πλήρως οἱ θαυύτατες ἀνησυχίες τῶν εὐσεβῶν**, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸ 1924 ἐνίστανται θεαρέστως καὶ ἀποτεριχίζονται ἀπὸ τοὺς καινοτόμους Οἰκουμενιστὲς τοῦ νέου ἡμερολογίου...

ιδ.

Δηλαδή, Σεβασμιώτατε, διαπιστώνετε ἄμεση σχέση Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἐπίσκεψης τοῦ Πάπα;... Τὴν ἐντάσσετε στὴν οἰκουμενιστικὴ προοπτική;...

Κοιτάξτε... Δέν ὑπάρχει περίπτωση νά τὴν θεωρήσουμε ἀπὸ ἄλλο πρίσμα...

Ἡ «δυναμικὴ» τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως εἶναι καταλυτικὴ!... Ἡ διακόπτεις πλήρως τὴν κοινωνία μαζί της ἢ σὲ ὀδηγεῖ σὲ ἀνεξέλεγκτες καὶ ἀντορθόδοξες καταστάσεις...

Ἡ ἔλευση τοῦ Πάπα εἶναι μιὰ **«φυσικὴ»** καὶ **«ἀναγκαία»** συνέπεια τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος στὴν **Οἰκουμενικὴ Κίνηση...** Ἡ Διοίκηση τῶν Νεοημερολογιτῶν εὐρίσκεται σὲ **«κοινωνία»** μὲ τὸν Πάπα ἀπὸ τὸ **1965**, ὅποτε «ἤρθησαν» τὰ ἐκατέρωθεν ἀναθέματα...

Θὰ ἀποτολήσω μάλιστα νά ὀμιλήσω γιά **Ἵποκρισία**, ὅταν ἀνακοινῶνται ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας δέν θά συμφάγει μὲ τὸν Ποντίφικα, γιά νά ἀποφευχθεῖ δήθεν ἡ συμπροσευχή, ἡ ὁποία ἀπαγορεύεται...

Αὐτὸ λέγεται τὴν στιγμή πού ἀποκρύπτεται, ὅτι ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία τοῦ νέου ἡμερολογίου τῆς Ἑλλάδος **συμμετεῖχε προσφάτως, στὶς 24 Ἰανουαρίου 2001** μαζί μὲ ἑννέα ἀκόμη Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, στὴν πολὺ ἐπίσημη **Οἰκουμενιστικὴ Ἀκολουθία** στὴ Ρώμη, ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Ἑβδομάδος τῶν Προσευχῶν γιά τὴν Ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν!... **Προεξῆρχε ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β΄** καὶ **συμμετεῖχαν Ἀντιπρόσωποι 13 ἄλλων ἑτεροδόξων Κοινοτήτων!...**

Καί, φυσικά, δέν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ... Καὶ βεβαίως, **ποτέ δέν διαμαρτυρήθηκε ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γιά τὶς οἰκουμενιστικὲς**

βαναυσότητες του Φαναρίου... Στην πρόσφατη λ.χ. **Θρονική Έορτή** της Κωνσταντινουπόλεως, **30 Νοεμβρίου 2000**, ο Καρδινάλιος Κάσιντυ ήταν παρών στην Λειτουργία και **συνευλόγησε** με τόν κ. Βαρθολομαίο στο τέλος το ποίμνιο...

ΙΕ.

Σās εύχαριστώ έγκάρδια, Σεβασμιώτατε, διότι οί άπόψεις Σας ήταν έντυπωσιακά διεισδυτικές... Μās βοήθησαν να προσεγγίσουμε με άλλα κριτήρια τήν έκκλησιαστική έπικαιρότητα... Θα θέλατε να βάλετε μια «σφραγίδα» στη συζήτησή μας;

Πρώτα άπ' όλα θέλω να Σās εύχαριστήσω για τήν εύκαιρία που μου δώσατε να Σās κοινοποιήσω, με τήν βοήθεια του Κυρίου μας, τις άπόψεις μου επί θεμάτων, τὰ Όποία πολυ-συζητούνται μέν, αλλά δέν ξεκαθαρίζονται...

Η ταπεινή μου «σφραγίδα» στην οικοδομητική συζήτησή μας δέν μπορεί να είναι άλλη, παρά τὸ φωτοφόρο: «**Χριστός Άνέστη! Άληθώς Άνέστη!**»...

Η Όρθοδοξία μας είναι ή Έκκλησία τής **Άναστάσεως, του Φωτός, τής Έλπίδος...**

Καί πρέπει να παραμείνει θεμελιωμένη στην **Άλήθεια και τήν Ζωή τής Πατερικής Πράξεως και Θεωρίας**, ώστε να έξακολουθήσει να άποτελεϊ τὸ **Φῶς και τήν Έλπίδα του κόσμου...**

Χριστός Άνέστη! Άληθώς Άνέστη!...

(*) Τὸ παρὸν κείμενο, με τίτλο: «**Άντι-οικουμενισμός: Η Μεγάλη Πρόκλησις τῶν Όρθοδόξων**», άποτελεϊ τήν συνέντευξι, τήν όποία παρεχώρησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης **Όρωπού και Φυλῆς κ. Κυπριανός** στον Δημοσιογράφο κ. **Άπόστολο Καψάλη** και ή όποία δημοσιεύθηκε στην έφημερίδα τῶν Άθηνῶν «**Όρθόδοξη Κατάθεση**» (Άπρίλιος 2001, σελ. 18-19).

Τὸ κείμενο τής συνεντεύξεως δημοσιεύεται αὐτούσιο.